

Hurna skolår 7792/73

1994 började priset som jag
inte visste var det var utan att
jag visste varci att man
skulle lära sig läsa, skriva
och räkna för det hade jag
sett på barnporamen. Fret var
var det något som sa till mig

"Nu slipp du varci på
dagss" Det var då jag berörd
förlitna sig bli stor, jag började
skolan få lära mig att skriva
läsa och räkna matte. Jag skulle
kunna lära känna 1+5 kunde stå
till glass för när jag var minne
älskade jag glass. Jag trodde
när man kom till skolan så kunde
man läsa, skriva och räkna. Det
var liksom sista problem. För frigen
hade berättat vad kundskaper var
eller alfabetet, jag och min mamma
hade ju sett och trott att jag
kunde det helt, det var bara
det att jag visste inte riktigt
hur det var med ÅÄÖ. Jag skrev
gåförm ÅÄÖ för jag tyckte
det var så mycket enklarer
att veta att den runda saben
skulle vara i mitten och dom
som ifkneide varandja skulle
vara på sidorna. År 1995 var

det är det jag börfade tungan.

Det var det jag märkte en
salj det var en flicka som hette
Elina som var ett år yngre än
oss andra. Jag fatta ingen ting
hon var ja lika lura som oss
andra men jag fatta inte att hon
kunde varje ett år yngre hon
slecia vara med efterna men
hon var lika smart som oss
andra om inte smartare. Det
var nog det som gjorde mig
funder sam hon var ett år yngre
än oss andra hon var lika
sårt, fast hon var ett år yngre.
Jag förstog ingen ting,

År 1996 var då jag fick en ny
lärare jag blev i hop blandade med
C jag kallade den klassen för
CP klassen och om kallade
oss för dum klassen. Den nya
läraren hette Viran och hon
bröt på skänska det tyckte
alla här roligt. Tegar var ett
av de ord hon inte kunde säga
på göteborgska. År 1997-1998

var det det allt ledsmilt hände.
Plötsligt en dag så kom inte
Viran och läste upp för oss
utan det var var grymt lärare
hon sa: Viran är speciell dag

och jag kommer ha er i
dag" Jag tänkte väl rörsget
men lättare är borta och vi
har en oljekasse. Vi kan göra
som vi vill, som vanligt hade
jag fel. Nästa dag kom en
annan lättare och sa samma
sak. I tuff veckor hade vi
oljekasse utlängder, till slut kom
äntligen var **VIVAN**. Under
den perioden så fittai jag att
VIVAN var den bästa lättaren.
Jag nägansin hade hatt. Sedan
gick det nära veckor och
månader och snart hände
allt vi bra det var liksom
som det brukas. En dag var
det som om något hände fram
med **VIVAN** var inte den glada
höf hon brukar vara när hon
hämta upp. Vi gick in i klass
rumet och då började hon
prata om cancer, hon sa vid
det var förnött. Sedan berättade
hon om att hennes sambon
Mickelis hade fått cancer i armen
en gång och vi tuvungen att
ta bort den. Okej tänkte jag
hon kanske ska komma och hitta
er, och så sa hon detta så vi
skulle välja fråga om han kom.

Jag hörde fel saken. Hon fortsatte
pratade om att om man inte fåt-
te nogot att det är förfärligt att hon
har cancer och det är därför
det är extra färgt. Nu en
god härlig jag tänkte att hon
säger detta bara för hon
skall börja berätta om vilken
tur hennes sambos hade att
döm han ta bort armen. Igen
hade jag fel. Sedan sa hon
att döm tog bort armen försent
att cancer har spridit sig
i hennes kropp och att Vivian
skulle vara borta ett tag.

När vi gick i feman så hörde
Vivian bara hörtsat på några
få tal gringar. Hjärta minen
i feman höände något som ingen
var beredd på att få veta vad
nu-varande lärare skulle börja
lektioner, det var efter måt-
rasten. Hon sa att alla skulle
vara tungna för det är något
ufärgt hon måste berätta
och sa kom det från ingen stans
Vivians sambos är död. Och i mitten
Jag blev chockad och bara sitt
på min stol jämfört med Sebastian
var jag lundan han bara hopp
från stolen och gav s frdn ett

zonstigt pustande. Alla förstod att nu ser ut siste Viv an något mer den taman. Det blev som en stor deprifion hade vält över klassen, se var det & en minnslungefar. Vi fick skriva dikter till henne.

Jämfört med den andra feman se var ut den bonstiga klassen som hade problem och dom ånglar som gjorde precis allt dukligt. Vi var ett hardrocks band galna och tolkiga och dom som en örbestrar som spelade lunga och pryd musik.

Fr 1999 var ett år med nya upplevelser. Vi hade en förlsten skola och dom hade snté red att bygga ut skolan. Sedan var det tänkt att dom skulle köpa tun lägenhet och slutfut väggarna så att det blev ett klassrum, men de hade det blifvit för långt att gå till maten och gymnastikförfonerna och se var det också färdigt.

Dom kom också på en idé att ha ett klassrum Vallens fridgård och se blev det, Fr 1999 var det ett klassrum i fridgårdens gärden. Det var snté bara urklass utan den andra sexan. Vi var alltså femto elever & ett stort klassrum.

Det är väldigt många vuxna
som har blagat över att det var
så många i ett och samma
klassrum. Jag tyckte att en sådan
stor förändring var bra. Fast
det var inte bra för vi fick inte
lära känna Linda (det var så den
andra sexan hette) så mycket, särskilt
alla saker. Vi gjorde aldrig till
sammans. Vi debatte av klassrummet
så att det var set bord och
Linda hade tre och bokrök tre.
Dom satte oss inte till sammans
med någon från andra klassen.
Vi kunde få ta och försöka men
ingen valde. Under det året
vi var där hade vi rätt lek. Dom
placeringe oss så att elever fick
sitta på ett bord. Hett bord hette
snålare. // Visst här är 2003 och
nu när jag tänker tillbaka längtar
jag faktsbt tillbaka. Jag är
faktsbt engentlig nu det gör
mig glad och stolt. Ett år efter
jag slutade Hökarängsskolan så hade
Vivan hunnit flytta tillbaka till USA.
Hon är nu i läg-mellanstadiet här
varit väldigt omvälvande och roligt.